

Indenrigsminister, som Kongerigets Finantsminister, slet ikke anvendte Loven, er der saameget mere Anledning til at faae Ministeren paalagt, naar Rigsdagen næste Gang kommer sammen, paany at indbringe Sagen her, for at man kan faae de fornødne Oplysninger om, hvorledes Loven er anvendt, hvilken Virkning den har havt, og hvad man fremtidig maatte kunne vente sig af den. Den ærede Ordfører, hvis Fremtidsblik ellers er saa overfluen og skarpt, har mærkeligt nok ikke havt den mindste Forsettelse at bringe Thinget i Udfigt med Hensyn til Gavnligheden af, at denne Lov varer saalænge, som Fleertallet ønsker. Jeg havde troet, at den ærede Ordfører vilde have viist Thinget, hvorfor denne Finantslov — thi det er og bliver en Finantslov — skulde have en sær egen Betydning fremfor de andre eetaarige Finantslove; jeg troede, den ærede Ordfører vilde have viist Thinget dette, da Fleertallets Motivering dog, med al Agtelse for dets enkelte Medlemmer, i mine Dine er særdeles fattig, og navnlig troer jeg ikke, at det ærede Fleertal i sin Betænkning har anført nogensomhelst Grund angaaende dette Punkt, — men Ordføreren har, som sagt, ikke forelagt os de Forjættelser, som man skulde troe han kunde give os herom. Den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgfreds (Tscherning) har sagt, at vi ved denne Lov kom fra en maadelig og unaturlig Tilstand over til en nogenlunde taalelig og naturlig, og han har meent, at der derfor var al Grund til at vedtage Loven. Der er vistnok ikke Noget, som vil paastaae, at den Tilstand, der hidtil har fundet Sted med Hensyn til Kassebeholdningen, var god; den ærede Rigsdagsmand sagde, at den var maadelig og unaturlig, og jeg og det andet Medlem af Mindretallet samt de to Herrer, der nu ikke længere ville være i Mindretallet, fordi de frygte for at blive overstemte, vi have sagt, at den hidtilværende Tilstand er lovløs, det er et endnu stærkere Udtryk end det, den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgfreds (Tscherning) har brugt. Men naar det nu er erkjendt af Ministeren og Rigsdagen, at de tidligere Bestemmelser om Kongerigets særlige Kassebeholdning og Kasseforvaltning al-

deles ikke ere overholdte, og naar vi da skulde give en Lov derom, og den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgfreds (Tscherning), uagtet han er Medlem af Fleertallet, maa erkjende, at den Tilstand, vi ved den opnaae, kun er nogenlunde taalelig, altsaa ikke engang god, saa synes det mig, at det er meget forunderligt, at den samme Rigsdagsmand ikke vil have, at vi næste Aar, naar vi have vundet nogen Erfaring, skulde forsøge om muligt at gjøre Loven noget bedre. Mindretallets Forslag med Hensyn til Lovens Varighed gaaer kun ud paa at faae den indskrænket til et kortere Tidsrum, for at vi kunne være visse paa, at vi efter Udøbet deraf igjen kunne faae Sagen for her i Thinget, fremlagt af Regjeringen; thi jeg troer, at det vil være meget vanskeligt for et enkelt eller nogle enkelte Medlemmer af Thinget at indbringe et Lovforslag om Kassebeholdningen og Kasseforvaltningen. Jeg troer, at ligesom Finantsforslaget hvert Aar maa komme fra Regjeringen, saaledes maa dette finantstille Supplement ogsaa komme fra Regjeringen; men have vi ikke paalagt den nuværende Finantsminister for Kongeriget til næste Session at komme med et saadant Lovudkast, saa ere vi — jeg paaberaaber mig ligefrem de mange finantstille Skuffelser, som Rigsdagen har havt — ingenlunde berettigede til at vente, at denne Sag kommer under fornøyet Overveielse, og det er det, som paa Grund af vore Grundlovsbestemmelser baade om eetaarige Finantslove og om aarlige Rigsdage med Hensyn til den Art Love maa anses for at være det ene Naturlige. Den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgfreds sagde, at naar Forslaget eller Forslagene af Mindretallet — jeg erindrer ikke rigtig, om han meente de af mig nu omtalte — begge bleve vedtagne, kom vi ikke et Skridt videre, men tvertimod et Skridt tilbage. Dette er nu en Betragtning maade, som den ærede Rigsdagsmand meget ofte opstiller, og som vistnok i mange Tilfælde har sin Berettigelse, naar han optræder som Mægler, men dersom jeg har forstaaet ham ret, indseer jeg ikke, hvorledes han kan mene, at det er afgjort, at vi komme et Skridt frem, naar vi vedtage denne Lov; thi efter den For-